

עיקר מול טפל

לוקסוס ותורה סותרים זה את זה.

ומאחר שעלינו להעמיד את לימוד התורה, עלינו לוותר על הלוקסוס – הן בבגדים, והן בכל עניין.

מי שזכתה למידת הצניעות אינה חשה שהיא מוותרת, אלא להיפך: הלוקסוס כואב לה והיא מואסת בו. אין הכוונה להגדיר היכן הגבול במותרות, מה נקרא מותרות ומה נקרא צורך. גם הנסיבות משתנות – העיקר בכל היא **המידה הפנימית**.

המידה הפנימית של צניעות צומחת על הקרקע של **הבנה לשם מה נבראנו**. מי שזוכה לזכור מה העיקר בחיים ומה הטפל, סלל לעצמו את הדרך למידה נעלה זו.

(הרב יוסף אברהם וולף / התקופה ובעייתיה, חלק ד, עמ' קצט – ר)

חיים אנו בתקופה של "מותרות". למרות זעקות השבר על חוסר פרנסה ואמצעי קיום, נפתחים חנויות ובתי מסחר שונים, חדשים לבקרים. **מצווה עלינו ללכת נגד רוח זו**.

יש להסתפק במועט. מתנות לילדים לא צריכות להיות מופרזות. רוח ההסתפקות במועט צריכה ללוותנו, זו דרך התורה. אל לנו להיתפס לגל המודרני. עלינו להסביר לילדינו ברוח טובה שלא כל מה שיש לזולת חייב ונחוי שיהיה גם לנו.

אבל כל זה יתקבל אצל הילדים רק **בתנאי שגם ההורים מסתפקים במועט**. נחנך את ילדינו שהבית הוא בית של תורה ועבודת ד' בכל המישורים.

(רבי חיים פרידלנדר / מסילות חיים בחינוך, ח"א, עמ' 69)

חיים של תורה

כבני תורה הרוצים לחנך דור של בני תורה, עלינו לדעת שחיי מותרות הם אבן נגף בחינוך. רכישת דברים חדשים ומשוכללים, משום שנמצאים ברחוב ומשום שנמצאים אצל פלוני, מחנכת את הילד למותרות, ובכך הורסים לו את הדרך לעתיד.

עלינו לתת לילדים את ההרגשה שב"ה יש את הנחוי לנו ושלא חסר לנו מאומה, ואנו מסתפקים במה שיש לנו ושומחים בחלקנו, וכפי שיעקב אבינו ע"ה ביטא זאת באומרו: "יש לי כל".

(רבי חיים פרידלנדר / מסילות חיים בחינוך, ח"א, עמ' 59)

לפני שנים רבות שאל אותי הצדיק הקדוש האדמו"ר מסקווירא זצ"ל: "האם אתה רוצה חתנים תלמידי חכמים?" אמרתי לו: "ודאי, מה השאלה?" וענה לי: "אני מייגעך לך, לא לקנות הרבה שמלות לבת שלך". הבת שלי הייתה אז בת תשע, ושמלה עלתה שני דולר...

והמשיך ואמר: "בדרך כלל הבעל לא יוצא לעבוד בגלל שאין לחם בבית, אלא הוא מאבד את כל עולם התורה שלו – בגלל השמלות!! והמותרות!! לכן אם אתה רוצה חתנים בני תורה, תרגיל את הילדים מקטנות בהסתפקות במועט".

(הרב אריה שכטר / מובא בקובץ "ובמים עזים נתיבה" ח"ג, עמ' 31)

פעם הוסבה תשומת ליבו של החפץ חיים לשמלה שלבשה נינתו, והוא שאלה למחיר האריג שממנו תפורה השמלה. משלא ידעה הנערה להשיב על כך, אמר: "כמדומני שזהו משי יקר מאוד! האם אי אפשר היה לרכוש באותו המחיר אריג זול יותר שיספיק לתפירת שלוש שמלות ולהלביש בהן עוד שתי נערות שאין להן מה ללבוש?"

(בית ישראל / עמ' 327)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 072-2442494 / 054-8529999

חיי פשטות

השקעה באפיק הנכון

אנשים אומרים: "בית נאה, דירה נאה וכלים נאים מרחיבים דעתו של אדם" (ברכות נו, ע"ב), זה טוב, וגורם קידוש ד', למה לא?

אך אם יסתכלו בפירוש המהרש"א שם יראו שהוא כותב: "מרחיבים דעתו של אדם" – כמו בלעם הרשע, שהייתה לו דעה רחבה!

רדיפה אחר בית יפה בתור **תכלית**, בתור מושג של **שאיפת חיים** – זוהי שיטתם ומנהגם של תלמידי בלעם הרשע.

בחובות הלבבות נאמר: **"כל אשר נוסף העולם יישוב, נוסף שכלם חורבן"**. כל התקדמות בגשמיות, כל קניית מכשיר נוסף, כובל וקושר את האדם יותר ויותר לגוף, וממילא מחריב את השכל. הראש "תפוס". לא נכנס בו תורה, לא נכנס תפילה – וזהו חורבן השכל.

(מתוך דברי הרב אליעזר בן דוד שליט"א / צאי לך בעקבי הצאן ח"ד, עמ' 25)

ביתה של הרבנית הדסה לינדר ע"ה היווה סמל ומופת לפשטות ולהסתפקות במועט. פעם שאלה אותה בת סמינר: "מדוע לא שיפצת את דירתך? הלא המקום כה קטן וצר?"

ענתה לה הרבנית בפשטות גמורה: "הלא לאחר מאה ועשרים עובר הגוף לדירה תמידית, ודירה זו הן קטנה היא מאוד. אם כן, כשגרים בדירה צפופה ורגילים לצפיפות המעבר קל יותר".

בפעם אחרת כאשר נשאלה שאלה דומה ענתה: וכי לא עדיף להקדיש את הזמן ואת האנרגיה המושקעים בטיפוח הבית למענם של אומללים וקשי יום?!...

(ניחוחי ההדס, עמ' 305)